

Sundrede og tolvte Møde.

Lorsdagen den 6te Juni Kl. 1½.

Protocolten for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Paa de Herrers Pladsfer er omdeelt Betænkning, afgiven af det til Behandling af Statsrevisorernes Betænkning angaaende Statsregnskabet for Finantsperioden 1862—64 nedsatte Udvalg.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Fortsættelse af tredie Behandling af Forslag til Lov om Styrelsen af Sognecommunernes og Amternes communale Anliggender.

Under Forhandling vare Ændrings- og Underændringsforslagene til det sidste Afsnit af Lovforslaget, nemlig §§ 34 og følgende indtil Slutningen, samt til Titlen.

Krieger: Efter Bestaffenheden af Forholdet mellem de af den høitærede Indenrigsminister og de af 10 Medlemmer, hvoriblandt jeg selv, stillede Ændringsforslag, er det ved dette Afsnit, som det allerede har viist sig ved de to foregaaende Afsnit, temmelig ligegyldigt med Hensyn til de fleste af dem, af hvem de blive motiverede, enten af Indenrigsministeren eller af Forslagsstillerne selv. Jeg kan altsaa meget godt lade det heroe ved den Motivering, som den høitærede Indenrigsminister har givet af de allerfleste af de Forslag, som jeg og 9 andre Medlemmer ved dette Afsnit have stillet, idet jeg opfatter hans Udtalelser saaledes, at der med Hensyn til disse Forslag egentlig ikke er nogen Uenighed tilstede imellem os, undtagen paa et eneste Punkt, nemlig ved vort Underændringsforslag under Nr. 51. Jeg skal om lidt komme til at omtale dette Forslag nærmere, men maa dog først yttre nogle Ord om et Par af de andre. — Det maa saaledes være mig tilladt for Tydelighedens Skyld at fremhæve Forholdet imellem vort Forslag under Nr. 44 til § 40 og det af den høitærede Indenrigsminister under Nr. 20 til samme Para-

graph stillede Forslag. De ærede Medlemmer ville see, hvorom der her er Tale; den høitærede Indenrigsminister har her, ligesom tidligere med Hensyn til Sogneraadet — og med Hensyn til dette er det jo allerede blevet billiget ved Thingets Afstemning igaar, — foreslaaet, at der, naar et Valg har fundet Sted, men Vedkommende øieblikkeligt undskylder sig for at modtage Valget, og hans Undskyldning godkjendes, ikke umiddelbart efter skal finde andet Valg Sted istedetfor som en Fortsættelse af den tidligere Valghandling, men at der skal foregaae et heelt nyt Valg. Da dette blev anerkjendt med Hensyn til Sogneraadet, vil det ærede Thing vistnok ogsaa følge den høitærede Minister paa dette Punkt med Hensyn til Amtsraadet. Men ligesom ved Sogneraadet — og der blev det jo tiltraadt af den høitærede Indenrigsminister, der tog sit eget Forslag tilbage, og vedtaget af Thinget — foreslaae vi nu ogsaa med Hensyn til Amtsraadet at gaae et Skridt videre. Det foreskommer os nemlig at være beshunderligt at lade Valgbestyrelsen staae som en egen Instantz, da den jo kun kan være et Udtryk af den Autoritet, som har valgt den. Hvad der i saa Henseende gjaldt om Sogneraadets Valgbestyrelse, gjælder ogsaa her om Amtsraadets Valgbestyrelse; det er unaturligt at stille en Paaanke op fra Amtmanden og 2 ud af Amtsraadet valgte Medlemmer til selve Amtsraadet. Vi have derfor foreslaaet, at 2det Stykke af § 40 skal affattes saaledes: „Fremkommer den, paa hvem et Valg er faldet, ellers med nogen Undskyldning, har Amtsraadet at bedømme dens Gyldighed. Forlæstes Undskyldningen, kan den Valgte forelægge sin Begjæring om Fritagelse for Indenrigsministeriet“. Dette Sidste synes saameget mere naturligt, som den Valgte efter en følgende Paragraph kan gjøre dette Dagen efter; det hedder nemlig i § 41, at det Medlem af Amtsraadet, som begjærer sig fritaget for sin Post, men ikke faaer Fritagelse for den af Raadet, kan gaae til Indenrigsministeren. Der synes da heller ikke at være nogen Grund til at nægte ham at gaae til Indenrigsministeren i det i § 40 omhandlede Tilfælde. Saa fremkommer der ogsaa her to Afgjærelsesinstantsfer paa samme Maade som ved Sogneraadet. Jeg